

HELENA

„Aha, a to sa študuje na vysokej, hej? No, to ti tam písať nebudem... Proste si študentka, a keby niečo, tak im to vysvetlíš na stretku.“

Prehltla som všetky slová, ktoré mi v tej chvíli zišli na um, a sotva badateľne som sa usmiala. Helena mi bola nesympatická od prvého podania ruky. Hoci je nenamalo-
vaná, pôsobí neprirodzene, ba až umelo. A teraz vychádza najavo, že okrem toho je ešte sprostejšia, než som si myslela... Pravdaže, nečakala som, že majiteľka eskortnej agentúry so mnou bude preberať integračné procesy, ale to, že ani len netuší o existencii odboru, ktorý študujem, ma teda dosť prekvapilo.

Helena počas nášho stretnutia podchvíľou klopí pohľad k jednému z piatich telefónov, ktoré si bez ostychu rozložila v kaviarni na stole. Mám chuť odísť. Okrem toho, že nie je najbystrejšia, absolútne sa nevie správať.

Přišla o pol hodiny neskoršie, teraz tu už hodnú chvíľu sedíme, no zatiaľ som sa nedozvedela nič, pretože stále esemeskuje.

Z druhej strany, spomedzi tých, ktoré som tento rok stretla, pôsobí najlepšie. Už pol roka každý deň reagujem na rôzne ponuky v inzerátoch. Poctivo prechádzam všetky možné inzertné portály. Spočiatku som si vyberala a odpovedala len na tie najzaujímavejšie. Po dvoch mesiacoch som však kritériá znížila a od minulého mesiaca už odpovedám takmer na každý nový inzerát. Stále dokola to isté. Všetci hľadajú luxusné spoločníčky, sprievod na najvyššej úrovni...

Sľubujú nadštandardné zárobky, exotické dovolenky. Okrem toho mi mejlom chodia rôzne ponuky na prácu v privátoch alebo v nočných kluboch...

Najhoršie stretnutie, ktoré som dosiaľ absolvovala, bolo s Milošom. Dohodli sme sa, že sa zídeme hore na Václaváku pri koňovi. Zavolať mi, že nemá kde zaparkovať, nech k nemu nasadnem, že to preberieme v aute. Strašne som sa bála. Našťastie dodržal sľub, autom prešiel len pár metrov a ostal na mieste vyhradenom pre zásobovanie.

Strávila som uňho v aute asi desať minút, ale pripadali mi ako celá večnosť. Aj keď mal luxusný mercedes, bol to tučný, ušpinený polocigán. Vlastnil byt na Vinohradoch, a v štyroch izbách tu prevádzkoval privát. Rozprával, rozprával, rozprával... Nezapínalo mu, že ma čoraz viac desí. Siahodlhý monológ zakončil vetou, že môžem začať v podstate kedykoľvek, dievčatá sa točia na dve zmeny, je ich

vždy šesť, ale ja som pekná, navyše nová, takže nemusím mať strach, rozhodne si vraj zarobím. Sedem až osem klientov denne nebude problém. On si vraj berie polovicu, ale príplatky sú celé moje. Nechápala som, o akých príplatkoch hovorí, no bolo mi jasné, že nechcem mať sedem týpkov denne. Už z tej predstavy mi bolo nevoľno.

Upozornila som ho, že mám záujem skôr o stretnutie s cudzincami v hotelových izbách, pretože hovorím perfektne po anglicky. Samozrejme, občas nejaký zavolá, on potom dievčatá do hotela odvezie, povedal.

V porovnaní s neúspešnými pokusmi nájsť prácu spoločníčky pre cudzincov je Helena vlastne najlepšie dostupné riešenie. A zo stále pípajúcich správ možno usúdiť, že stretnutia skutočne vie sprostredkovať.

„Prepáč, dnes toho máme hrozne veľa,“ vytrhla ma z myšlienok.

„Ježiš, to už bude jedenásť? Fu, tak to musím o chvíľku letieť...“

Chcela som sa na všeličo povypytovať, ale aby som nepôsobila, že som úplne mimo, radšej som mlčala a čakala.

Nič som sa však nedozvedela, preto som nabrala odvalu a prehovorila som: „Veď ja vôbec nič neviem, nič si mi nepovedala.“

„Čo nevieš? Potrebuješ fotky, pošlem ťa k fotografovi. Rudo je najlepší, pofotí ťa, a ak na to nemáš peniaze, strhnem ti to z prvého kšeftu.“

„Keď pre teba čokoľvek budem mať, pošlem esemesku. Snaž sa na ňu odpovedať čo najskôr.“

„Keď niečo potvrdíš, tak to platí. Vždy chodievaj včas, a nieže ti napadne kradnúť mi klientov! Aj tak by som na to prišla!“

„Ale to je asi všade rovnaké,“ dodala a afektovane sa zasmiala.

„Ježiš, ty si vlastne nová, čo?“ Za celý čas, čo sme sedeli oproti sebe, som mala po prvý raz pocit, že ma začala vnímať a možno sa aj zamyslela, kto som a čo som jej písala v mejle.

„Tak vieš čo? Len vyriešim Báru, to bude raz-dva, za polhodku musí byť v hoteli a potom to všetko spoločne preberieme. Dnes fakt strašne nestíham.“

Hriva blond vlasov sa odvlnila o pár stolov ďalej a ja som zostala sama. Neznášam ten pocit – hlupaňa z dediny, ktorá nič nevie a nepozná. Všade chodím načas a vždy mám všetko starostlivo pripravené! Na gypel ma zobrali bez prijímačiek, prijali ma aj na všetky vysoké školy, kam som sa hlásila. Nemám problém naučiť sa a pripraviť na čokoľvek, len to musím vedieť dopredu. Vážne som sa snažila získať čo najviac informácií. *Sprievod, eskort, luxusné spoločníčky* sú posledný polrok v mojom internetovom prehliadači najvyhľadávanejšími heslami. Pátrala som naozaj usilovne, stále však neviem, ako to celé funguje... A som čím ďalej nervóznejšia. Keď budem klásť tej čudnej Helene priveľa otázok, bude zle, a keď sa nespýtam nič, tak tu zrejme sedím zbytočne...

Zaujímalo by ma, či aj ona robila kedysi spoločníčku. Asi áno, ako inak by sa k tomu dostala?

„Dáte si ešte niečo?“

„No, ja ešte čakám,“ vykoktám prekvapene. „Ešte vodu a, prosím vás, kde sú tu toalety?“

„Ste u nás prvýkrát?“ usmieva sa na mňa mladý čašník.

Super, takže aj čašníkov je jasné, že sem nepatrím. A možno chcel flirtovať. Ale to nie je podstatné, skutočne sa ním teraz nemienim zaoberať...

Strašne nerada chodím na toalety, keď neviem, kde sú. Vlastne strašne nerada chodím na akékoľvek miesta, ktoré nepoznám. Vždy bývam nervózna a mám pocit, že na mňa civie každý, okolo koho prechádzam. S týmto prístupom však asi ťažko získam, čo chcem. Zhlboka sa nadýchnem a vydám sa na toalety za rohom. Kaviareň neďaleko Streleckého ostrova je plná na prasknutie, hoci je len dopoludnie. Je tu veľa cudzincov, niektorí si dávajú ešte neskoré raňajky.

Potreby močového mechúra nachvíľu potlačím, chcem zistiť, ako vyzerá tá Bára. Konečne ju vidím, Helena sedí chrbtom ku mne, takže si môžem dôkladne obzrieť babu oproti nej. Celkom zaujímavá, čiernovláska, dlhánske vlasy... Tak to je príser, ja mám odjakživa vlasy jemné, navyše dosť krátke. Ak chce len dlhovlasé bohyne, mám smolu.

Výrazne naličená, veľké oči, ale celkovo nie je najkrajšia. Možno som krajšia, mám jemnejšie črty. Obrysy tváre, líčne kosti a pery mi ospevovali na všetkých fotomodelingových kastingoch, ktoré teda inak neboli nijako extra úspešné, ale aj tak...